

УДК 821.111
ББК 84(4Вел)
Д62

Серія "ENGLISH LIBRARY"
заснована 2014 року

Arthur Conan Doyle
THE ADVENTURES OF SHERLOCK HOLMES.
THE SPECKLED BAND AND OTHER STORIES

Дойл, Артур Конан

Д62 Пригоди Шерлока Холмса. Пістрява стрічка та інші історії / Артур Конан Дойл ; пер. з англ. Марії Головко. — К. : Знання, 2017. — 191 с. — (English Library).

ISBN 978-617-07-0150-3 (English Library)

ISBN 978-617-07-0451-1 (твірда палітурка)

ISBN 978-617-07-0460-3 (м'яка обкладинка)

Пропонована книга — збірка захоплюючих оповідань класика англійської літератури Артура Конана Дойла (1859—1930) про всесвітньо відомого детектива Шерлока Холмса. Це розповідь про людину, котра бачить і чує все те саме, що й інші, але помічає значно більше і робить висновки, які рятують людям життя, відновлюють справедливість, а то й просто вирішують суперечки. Якою б дивною не видалася ситуація, для Шерлока Холмса вона завжди має логічне пояснення, тому він сміливо береться за найскладніші справи і успішно вирішує їх.

УДК 821.111
ББК 84(4Вел)

ISBN 978-617-07-0150-3
(English Library)

ISBN 978-617-07-0451-1
(твірда палітурка)

ISBN 978-617-07-0460-3
(м'яка обкладинка)

© Видавництво "Знання".
переклад українською
мовою та оформлення, 2017

ГОЛУБИЙ КАРБУНКУЛ

Вранці на другий день після Різдва я завігав до свого друга Шерлока Холмса, щоб привітати його зі святалими. Він сидів у своєму фіолетовому халаті, зруечно вмостившись на дивані. Праворуч від нього на відстані витягнутої руки стояв стелаж для люльок, а на столику — купка зібганих вранцішніх газет, вочевидь, щойно переглянутих. Біля дивана стояло дерев'яне крісло, на спинці котрого висів старий, страшенно виношений капелюх, який ще й потрісався в кількох місцях, — такий вже мало від чого захищав. Лупа і хірургічні щипці на сидінні стільця свідчили про те, що капелюх тут повісили для ретельного огляду.

— Ви зайняті, — сказав я. — Мабуть, я вам завадив.

— Зовсім ні. Я буду радий обговорити свої знахідки з другом. Справа — простіше не буває, — він тицьнув пальцем у напрямку старого капелюха, — але місцями не позбавлена цікавих моментів, ба навіть почальна.

Я сів у крісло і став гріти руки біля вогню, бо на вулиці вдарив сильний мороз і вікна вкривав густий шар інією.

— Гадаю, — припустив я, — незважаючи на його непоказаність, з ним пов'язана якесь смертельно небезпечна історія. І цей капелюх — ключ до розгадки таємниці й покарання злочинців.

— Ні, ні. Жодних злочинів, — відповів Шерлок ^{зового ліхтаря} він побачив попереду високого чоловіка Холмс, сміючись. — Лише один з тих курйозних ви-ка, який ішов, злегка похитуючись, з білою гускою падків, який легко може трапитися там, де чотири ^{через плече.} На розі Гудж-стрит до незнайомця підімільйони людських істот штовхаються один з однім ^{їшла купка хуліганів і між ними спалахнула суперечна площа в кілька квадратних миль.} Враховуючи різно-ка. Один із них збив у нього з голови капелюх, тоді неманітність варіантів взаємодії в такому великому на-^{знакомець} спробував захиститися палицею і, замахутові, може статися практично будь-що, не кажучи ючись нею, розтрощив вітрину в магазині позаду себе. вже про ті дрібні окázii, котрі, якими б незвичними й Петерсон кинувся на допомогу незнайомцеві, але той, дивними не здавалися, все ж не вважаються злочином ^{шокований} розбитим вікном і, бачачи, що до нього на-
Нам уже подібне траплялося.

— Так, до того ж настільки часто, — зауважив я, — вав п'ятами, вже за мить зникнувши в лабіринті ма-
што з-поміж шести останніх справ, які я додав до свої ^{леньких} вуличок позаду Тоттенхем-Корт-роуд. Хуліга-
записів, три не мали й натяку на злочин.

— Саме так. Ви маєте на увазі мою спробу повернути ^{тож} він лишився сам-один на полі бою збирати ти палери Ірен Адлер, надзвичайно цікаву справу містрофей, а саме пошарпаний капелюх і чудову різдвяну Мері Сазерленд і пригоду людини з відкопленою гүгуску.
бою? Що ж, без сумніву, ця дрібна справа також поповнила ^{Які} він, звичайно ж, повернув законному власни-
нити ряди моїх "безневинних" розслідувань. Ви ж знаєте Петерсона, швейцара?

— Так.

— Цей трофей належить йому.

— Це його капелюх?

— Ні, ні, він його знайшов. Власник невідомий "Г. Б.". Однак річ у тім, що в нашому місті тисячі Бей-Прошу вас, гляньте на нього не як на пошарпанийків і кілька сотень Генрі Бейкерів, тож повернути бриль, а як на інтелектуальну проблему. Почнемо ^{втрачене} майно власникові не так-то й легко.

того, як він сюди потрапив. А сталося це різдвяного ранку, і прибув він сюди разом з добре вгодованою

— Що ж зробив Петерсон?

— Він заніс мені капелюх і гуску вранці на саме різдво, знаючи, що мене цікавлять навіть дрібні загадки. Гуску ми пропримали досьогодні, доки не стало десь о четвертій годині ранку Петерсон — як ви ^{до}розуміло, що, незважаючи на мороз, доцільно буде бре знаєте, чесний чоловік, — повертається по Тоттенхем-Корт-роуд з невеликого святкування. У світлі газона нарешті змогла зустріти свою долю, а капелюх

невідомого джентльмена, який залишився без різдвяного обіду, й досі у мене.

— Він не давав оголошення про його зникнення?

— Ні.

— То як же ви зможете встановити його особу?

— Лише спираючись на те, що мені зможуть розповісти наявні докази.

— Тобто капелюх?

— Саме так.

— Та ви, мабуть, жартуєте. Про що може розповісти ця стара поношена річ?

— Ось вам лупа. Мої методи вам відомі. Давайте подивимось, що ви зможете дізнатися про чоловіка, який її носив?

Я взяв обіданий головний убір і співчутливо по крутив його в руках. То був звичайнісінський круглий капелюх, жорсткий і вже не зовсім придатний для носіння. Підкладка з червоного шовку вилиняла, а ім'я виробника не зазначалося, але, як і зауважив Холмс, на одній стороні було нашкрябано ініціали "Г. Б.". На полях капелюха були дірочки для резинки, але самі резинки не було. Що ж до решти, то капелюх більш очевидні факти, які можна дізнатися завдяки люх потріскався, був неймовірно запилюжений, де-не цьому капелюху. До речі, в будинку нашого невідомого вати витерті місця, зафарбувавши їх чорнилом.

— Я нічого не бачу, — сказав я, повертаючи капелюх моєму другові.

— Навпаки, Вотсоне, ви все бачите, але не робите цього висловків. Ви боїтесь висловити власні припущення.

— Ну, то скажіть мені, які припущення можете ви словити ви, дивлячись на цей капелюх.

Холмс узяв капелюх і став розглядати річ із правою йому зосередженістю.

— Визнаю, підказок не так багато, як могло би бути, — промовив він, — але все ж можна зробити кілька достовірних висновків і ще парочку досить вірогідних.

Судячи з капелюха, чоловік цей дуже розумний і останніх років три жив досить забезпеченено, однак тепер перебуває у скрутному становищі. Раніше він був досить передбачливий, хоча зараз усе змінилося в гірший бік, що свідчить про його моральну деградацію. Це та явні фінансові труднощі вказують на те, що він потрапив під поганий вплив, швидше за все алкоголю. Це також пояснює і той факт, що його розлюбила дружина.

— Оце так, Холмс!

— Однак він зберіг певну самоповагу, — продовжив мій друг, незважаючи на мої вигуки. — Веде абсолютно малорухливий спосіб життя, дуже рідко виходить у люди, геть не стежить за своєю фігурою, седий. На одній стороні було нашкрябано ініціали "Г. Б.". На полях капелюха були дірочки для резинки, але самі резинки не було. Що ж до решти, то капелюх більш очевидні факти, які можна дізнатися завдяки люх потріскався, був неймовірно запилюжений, де-не цьому капелюху. До речі, в будинку нашого невідомого відсутні витерті місця, зафарбувавши їх чорнилом.

— Ви точно глазуете з мене, Холмс!

— Та що ви, зовсім ні. Невже навіть зараз, коли я перелічив вам усі висновки, ви не бачите, як я до них дійшов?

— Звісно, я цілком впевнений, що є безнадійним аурнем. Але мушу зізнатися, що не можу простежити ходом ваших думок. Скажімо, з чого ви взяли, що цей чоловік розумний?